

Միպիւ

Աղբյուրը

Մեր պուրակին մեջ, մորջ տերևներու, խոտի տակ թաքուն
Աղբյուր մը կա գով
Որ ջինջ ջուրերուն ծրփանքեն գինով,
Կը խնդա, կ'երգէ առտու իրիկուն:

Վազքն իր քերթված մ'է. իր այլակները ծալ-ծալ ծիրանի
Ծիածաններ են,
Մերթ արծաթ թելեր հարսի մը քողքեն՝
Չոր գաղտուկ խըլած քամին կը տանի:

Ո՛հ, ցուցրլանքը շողակի, ծաղկի, ձյունի խառնուրդին
Իր կայլակներուն
Ճաճանչ երագի տեսիլքով ցնծուն.
Ո՛հ, փայփայանքը իր գողտրիկ ձայնին...

Եղեգնելու հետ չի հեծեր երբեք. լուսնին հոտ չի լար,
Խաղաղ ու անդորր
Խըղճի մը ձայնն է որ կ'երգէ բոլոր
Լըքված, մոռացրված սիրտերուն համար:

Գիշերվան թախծոտ ժամերուն՝ երբեք ես առանձին չեմ.
Թե շանթեր թափին,
Թե ծովն ալեաստ ըսպառնա ափին,

Ես հովին մեջեն իրեն կ'ունկնդրեմ:

Ան չի ձայնակցիր տարրերու կիրքին որով կ'որոտան.

Չընթոնէր լեզուն

Հուզման փոթորկին մոլուցքով գեղուն

Երբ անոնք կայծեր, բոցեր կը տեղան:

Իսկ երբ դառնորեն կը հեզնեն լկանքն իր կյանքն խոնարհ

Որ միշտ կը սողա

Փապարներու տակ, տիղմերու վըրա,

Կրկնելով իր երզն անդուլ անդադար.

«Ես կ'երգեմ, կ'ըսե աղբյուրն անվրդով, ու կանցնիմ կերթամ

«Օերպերու խորեն,

«Երբ քայլերուս տակ մութ փոսեր փորեն,

«Կամ պատվար կանգնի հաղթ ծառեր փարթամ.

«Ջի վիհին մեջեն գոր կը պարուրե գիշեր խավար,

«Կը նայիմ հեռուն

«Ու միշտ կ'երագեմ հին ծաղիկներուն

«Որոնք հեասպառ ինձի կ'սպասեն:

«Բյուրեղ ալիքներս վախ չունին, կեղտեն ու ժահրեն,

«Տարրերն այդ բոլոր

«Չեն կարող սրսկել կաթիլ մ'ինձ պղտոր.

«Իմ ջուրերս են որ գանոնք կը մաքրեն:

«Ու ես միշտ կ'երգեմ ու միշտ կը խնդամ անփույթ՝ վիշտերուն

«Մին և վաղանցուկ.

«Ջի նրպատակս է իմ հույս ու նեցուկ.

«Կյանք պիտի տանիմ ծարավ...»

